

วันอิฐฐานสากล
เพื่อประเทศ

พห่า

— 2021 —

ครอบครัวหนึ่งในรัฐกะเหรี่ยงส่งวิทยุระบุตำแหน่งกองทัพพม่า เนื่องจากในปีที่ผ่านมา
กองทัพโจมตีที่นั่นหนักขึ้น ทำให้หลายครอบครัวต้องหนี ละทิ้งบ้านเรือนของพวกเขา

สารจากผู้อำนวยการ

เพื่อนๆ ที่รัก

ขอบคุณครับสำหรับคำอธิษฐานและความรักของท่านที่มีต่อผู้คนในพม่า พม่าในปัจจุบันเผชิญกับ 70 กว่าปีแห่งสงครามกลางเมือง, ความตาย, การพลัดถิ่น, ความอยุติธรรมและความทุกข์ระทม แต่เราไม่หยุดอธิษฐานเพราะพระเจ้าไม่ทรงยอมแพ้ และในชีวิตของเรา ได้เห็นว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานอย่างไรและทรงกระทำสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้บ้าง

พระเยซูทรงบอกเราว่าให้อธิษฐานอย่างไม่ลดละ อย่ายอมแพ้และอธิษฐานขอให้อาณาจักรของพระเจ้าจะมาตั้งอยู่บนโลกนี้เหมือนในสวรรค์ ทุกครั้งที่เราอธิษฐานและเชื่อฟังพระเยซู เรา รู้สึกถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า และเราเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้แม้ว่าจะมีอาณาจักรอื่นรอบตัวเราก็ตตาม

พระเจ้าทรงทำงานผ่านการอธิษฐาน อย่างแรกทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจเราและทรงนำเราเข้าไปในสิ่งที่เราต้องทำ จากนั้น ทรงนำการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้อื่น แดเนียลในถ้ำสิงโต อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า แม้จะใช้เวลานาน แต่ความช่วยเหลือก็มาถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีหลายอย่างเกิดขึ้นในพม่าเพราะการอธิษฐานของผู้คน เพราะความรักและการลงมือทำของผู้คน เรายังคงอธิษฐานเพื่อพม่าต่อไป เพราะสงครามยังคงดำเนินอยู่และมีความต้องการที่จะหยุดมัน มีความต้องการความยุติธรรม, เสรีภาพและการคืนดีกันที่นั่น

จากซ้ายไปขวา: ปีเตอร์, ชูซาน, เซเฮลี, แครนและเดวิด ยูแบ่งคในรัฐกะเหรี่ยง 2020

ในปีที่ผ่านมากองทัพพม่าเพิ่มการโจมตีในรัฐยะไข่ ตะวันตกของพม่า ทำให้ชาวยะไข่ผู้นับถือพุทธมากกว่า 70,000 คนต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่น ในขณะที่เดียวกันก็ปิดกั้นมุสลิมชาวโรฮิงญาล้านกว่าคนจากรัฐเดียวกันไม่ให้กลับคืนถิ่น ชาวโรฮิงญาถูกโจมตีในปี 2017 และถูกบังคับให้ต้องหนีไปยังค่ายผู้ลี้ภัยในบังกลาเทศ ใช้ชีวิตในค่ายสกปรกขมขมข้อที่ๆ ไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงมากนัก ทางภาคเหนือของพม่า กองทัพยังบุกโจมตีคะฉิ่น ฉานและตะอางอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้ผู้คนกว่า 100,000 คนกลายเป็นผู้พลัดถิ่น ทางภาคตะวันออกของพม่าในรัฐกะเหรี่ยง แม้ที่นั่นมีสัญญาหยุดยิง แต่ก็ยังมีการละเมิดสัญญาด้วยการสังหารชาย, หญิงและเด็กๆ อยู่เป็นประจำ

มีการเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายน 2020 แต่ทหารยังคงกุมอำนาจสูงสุด การโจมตีเหล่านั้นจึงดำเนินอยู่ต่อไป แม้สถานการณ์ยังเป็นเช่นนี้แต่เราไม่ยอมแพ้และเราขอบพระคุณท่านที่ห่วงใยมากพอที่จะอธิษฐานเพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าและผู้คนของพม่าที่จะได้รับอิสรภาพจากการข่มเหงจากกองทัพและรัฐบาล เมื่อเรารู้สึกตนในการอธิษฐานและลงมือทำ สิ่งที่เราอธิษฐานขอจะเริ่มเป็นจริงในชีวิตของเราและผู้คนรอบข้าง นั่นเป็นเพราะนี่คือโลกของพระเจ้าและพระเจ้าทรงทำงานร่วมกับเราเพื่อให้โลกนี้เป็นโลกที่ดี

เราขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงให้อภัย, ทรงนำพา, ทรงเสริมกำลัง และทรงใช้เราและให้เรามีความชื่นชมยินดีในการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในพระนามของพระองค์

ผมขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมไปกับเราในสิ่งนี้ และในคำอธิษฐานของท่านเราสัมผัสการสถิตของพระเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพรครับ

เดฟ, ครอบครีว, Christians Concerned for Burma และ Free Burma Rangers

5

6

7

8

9

คำบรรยายภาพหน้า 3 และ 4:

1) แครนและปีเตอร์ ยูเบงค์กับนอ ยูเมอ สามีของเธอดูกองทัพพม่าสังหารในวันที่ 31 มีนาคม 2020 2) หมอชาวกะเหรี่ยงตรวจคนไข้ระหว่างภารกิจบรรเทาทุกข์ 3) ชาวบ้านกะเหรี่ยงหนีกองทัพพม่าที่เข้าโจมตีในปี 2002 (โปรดอ่านเรื่องราวที่ปกหลัง) 4) ชาวบ้านผู้พลัดถิ่นชาวกะเหรี่ยงในป่าร้องเพลงระหว่างทำโปรแกรมให้กับเด็ก 5) ชาวบ้านและทีมบรรเทาทุกข์ฉลองคริสต์จักรใหม่ร่วมกันในรัฐกะเหรี่ยง 6) โปสเตอร์โควิด-19 บนผนังบ้านในรัฐกะเหรี่ยง 7) ชากหมู่บ้านไวมา รัฐชิน หลังจากที่ถูกกองทัพพม่าเข้าวางระเบิดในวันที่ 1 มีนาคม 2020 8) ผลจากการโจมตีของกองทัพพม่าในเมืองปาลาหวา รัฐชินในวันที่ 22 เมษายน 2020 9) เจ้าหน้าที่ทีมบรรเทาทุกข์จัดทำโปรแกรมให้กับเด็กๆ ในเขตปกครองตนเองปะโอ ตอนใต้ของรัฐบาล

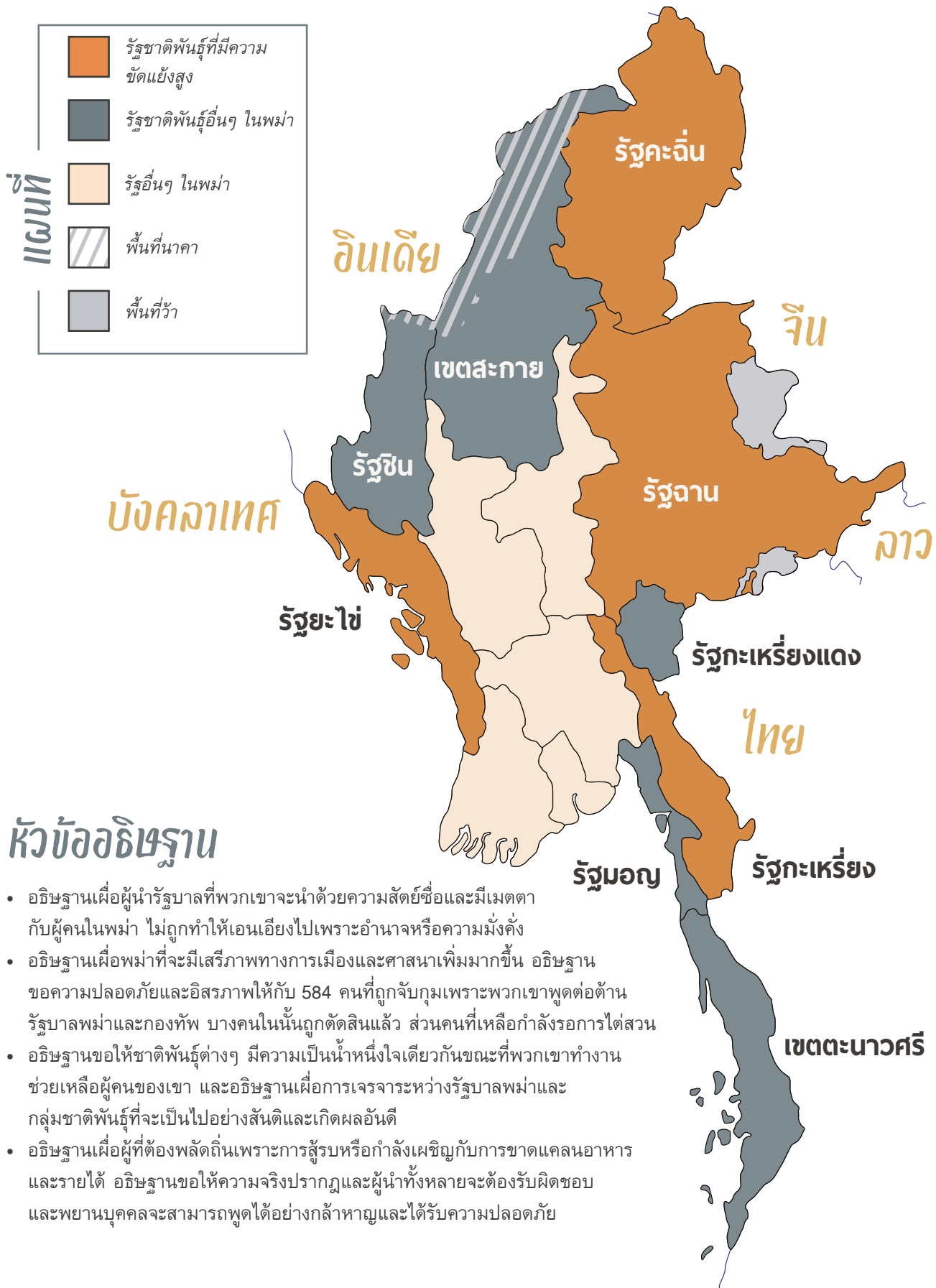
ในฉบับนี้

2	สารจากผู้อำนวยการ	12	ภาคตะวันตกของพม่า
6	แผนที่ประเทศพม่า	16	เสียงจากภาคตะวันตกของพม่า
7	การเลือกตั้ง 2020
ให้ความหวังหน้า
อันน้อยนิด	18	ภาคเหนือของพม่า
8	ข้อจำกัดโควิด-19
สร้างอุปสรรคให้การ
บรรเทาทุกข์	20	เสียงจากภาคเหนือของพม่า
10	เสียงตาย
เพื่อชีวิตที่ดีกว่า	22	ภาคตะวันออกของพม่า
		26	เสียงจากภาคตะวันออกของพม่า

วันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่าจัดขึ้นทุกปีในวันอาทิตย์ที่สองของเดือนมีนาคม
โปรดร่วมอธิษฐานเพื่อประเทศพม่าไปพร้อมกับเรา สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดอีเมลมายัง info@prayforburma.org.

ขอขอบคุณ Act Co. สำหรับการสนับสนุนและการจัดพิมพ์วารสารฉบับนี้ วารสารฉบับนี้จัดทำโดย Christians Concerned for Burma (CCB) ขอความทั้งหมด สงวนลิขสิทธิ์ CCB 2021 ออกแบบจัดรูปเล่มโดย FBR Publications สงวนลิขสิทธิ์ วารสารเล่มนี้อาจจัดทำขึ้นใหม่ได้ หากให้เครดิตกับข้อความและรูปภาพอย่างเหมาะสม รูปทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของ Free Burma Rangers (FBR) นอกจากนี้จะมีหมายเหตุบันทึกไว้เป็นอื่น ข้อพระคัมภีร์คัดลอกจากฉบับอมตธรรม นอกจากนี้จะมีหมายเหตุไว้เป็นอื่น

Christians Concerned for Burma (CCB), ตู้ปณ. 392 เชียงใหม่ 50000 ประเทศไทย
www.prayforburma.org info@prayforburma.org

การเลือกตั้ง 2020 ที่ให้ความก้าวหน้าเพียงน้อยนิด

ภาพรวมของการเลือกตั้งในพม่าที่เพิ่งเกิดขึ้น

แม้ว่าพม่า (เมียนมา) ได้จัดการเลือกตั้งขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2020 แต่สิ่งนี้ส่งผลเพียงน้อยนิดไม่ว่าในเรื่องการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งที่ยาวนานนับทศวรรษ หรือแตะถึงประเด็นปัญหา หรือสร้างแรงบันดาลใจให้กับชุมชนชาติพันธุ์ต่างๆ ในปีนี้สถานการณ์ที่ยากยิ่งของหลายชาติพันธุ์ถูกทำให้เลวร้ายลงไปอีกด้วยโรคระบาดโคโรนาไวรัสที่ส่งผลกระทบชีวิตคนในชนบทอย่างรุนแรง (อีกทั้งยังลดเม็ดเงินที่มาจากแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ อีกด้วย)

ในบรรดาพรรคการเมืองชาติพันธุ์ มีเพียงพรรคแห่งชาติยะไข่, พรรคสันนิบาตรัฐฉานแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย, พรรคเอกภาพมอญ, พรรคประชาธิปไตยคะยา, พรรคแห่งชาติตะอางและพรรคแห่งชาติปะโอที่ได้เก้าอี้จำนวนมากทีเดียวจากการเลือกตั้งวันที่ 8 พฤศจิกายนนี้ ส่วนพรรคต่างๆ ที่เป็นตัวแทนของชาวกะเหรี่ยง, ชินและคะฉิ่นทำผลงานได้ไม่ดี

โชคไม่ดีที่ผลการเลือกตั้งส่งผลต่อความคิด รวมถึงความคิดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างชาติที่อยากสนับสนุนรัฐบาลด้วยที่เชื่อว่ากลุ่มชาติพันธุ์ในพม่าไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเมืองชาตินิยมชาติพันธุ์ และที่ว่า “ความกังวลทั้งหลายของชาติพันธุ์” มีความสำคัญเป็นรองสำหรับคนส่วนใหญ่ ชัยชนะอันถล่มทลายของพรรคเอ็นแอลดียังสร้างความรู้สึกอีกว่ารัฐบาลมีความชอบธรรมเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงในพื้นที่ๆ ต้องทนทุกข์จากความขัดแย้ง พื้นที่ๆ เต็มไปด้วยชาติพันธุ์ อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ความเข้าใจที่ถูกต้อง

พรรคการเมืองชาติพันธุ์หลายพรรคทำผลงานได้ไม่ดีเนื่องจากมีการยกเลิกผลเลือกตั้ง (โดยการรวมการเลือกตั้ง) ในหมู่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ขัดแย้งและพื้นที่ๆ มีประชากรชาติพันธุ์อยู่จำนวนมาก ซึ่งอาจเล็งเห็นแล้วว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่นั่นจะออกเสียงให้กับพรรคชาติพันธุ์ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่ออกไปเป็นแรงงานข้ามชาติหลายล้านคนในประเทศเพื่อนบ้าน (โดยเฉพาะในประเทศไทย) ถูกปฏิเสธไม่ให้ออกเสียงเลือกตั้ง ในขณะที่ชาวพม่าแท้ส่วนใหญ่ที่ทำงานนอกพื้นที่ใดก็ตามในพม่ากลับได้รับอนุญาตให้ออกเสียงได้ในพื้นที่ชาติพันธุ์เพียงต้องอยู่ในพื้นที่นั้นมาก่อนเพียงแค่สามเดือน ชุมชนชาติพันธุ์หลายแห่งยังคงถูกตัดสิทธิต่อไป ชาวโรฮิงญาถูกปฏิเสธความเป็นพลเมืองไร้สิทธิเลือกตั้งหรือสมัครเข้าแข่งขันในการเลือกตั้ง

อีกด้านหนึ่ง พรรคเอ็นแอลดีเฟลิตเฟลินกับตำแหน่งผู้ครองอำนาจ ใช้การบรรเทาทุกข์โรคระบาดโคโรนาไวรัสเพื่อหนุนฐานเสียง ขณะที่บรรดาพรรคชาติพันธุ์ส่วนใหญ่ไม่สามารถออกไปหาเสียงได้เนื่องจากข้อจำกัดของโรคระบาด นอกจากนั้นในหมู่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งชาติพันธุ์ การออกเสียงยังแตกออกไปอีกเป็นหลายพรรค (ในบางพื้นที่ ชาติพันธุ์เดียวมีตัวแทนมากกว่าหนึ่งพรรค) นอกจากนั้น มีการเพิ่ม “ความจงรักภักดี” ต่อองซานซูจีด้วยการแพร่ความคิดที่ว่าพรรคเอ็นแอลดีคือพรรคเดียวที่สามารถยืนหยัดต่อสู้กองทัพได้ ในขณะที่ระบบแบ่งเขตคะแนนสูงสุดทำให้พรรคเล็กเสียเปรียบ

ปัจจัยความสำเร็จหลักของพรรคคะยาและพรรคมอญคือการเคลื่อนไหวของชุมชนที่ประท้วงต่อต้านนโยบายกดขี่ของรัฐบาลเอ็นแอลดี (ตัวอย่างเช่น การตั้งรูปปั้นของนายพลองซานในเมืองหลวงขึ้นโดยไม่ฟังเสียงคนพื้นที่) นอกจากนั้นยังจำเป็นที่จะตระหนักเห็นว่าพรรคสันนิบาตรัฐฉานแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยมีความพยายามเป็นตัวแทนให้กับทุกชนชาติในรัฐฉาน

โดยเฉพาะพื้นที่ๆ ยังไม่ให้มีการเลือกตั้ง สงครามดำเนินต่อไปในที่เหล่านั้น ในปี 2020 — กองทัพพม่าออกปฏิบัติการโจมตีขนาดใหญ่กับกองทัพยะไข่ในภาคตะวันตก ทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนกับพลเมืองอย่างดกตื้น ครึ่งปีหลังมีการล่อลวงคักรอิสระคะฉิ่นทางภาคเหนือให้เข้าต่อสู้ อย่างไรก็ตาม ในพื้นที่อื่นๆ ที่มีสัญญาหยุดยิงเช่น รัฐกะเหรี่ยงในตะวันออกเฉียงใต้ กองทัพพม่ายังคงเข้าโจมตีพลเมืองหลายครั้ง ก่อกวณเคเอ็นยู รวมถึงเข้าทำลายจุดตรวจโคโรนาไวรัสของชุมชนในหลายพื้นที่

ในสภาพการณ์เช่นนี้ เคเอ็นยูและกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ลงนามในสนธิสัญญาหยุดยิงทั่วประเทศยังคงกดดันให้มีข้อตกลงทางการเมืองกับสงครามที่มีมายาวนานหลายทศวรรษ ในการประชุมสันติภาพเพื่อเอกภาพเดือนสิงหาคม 2020 รัฐบาลและตัมมะดอว์ตกลที่จะดำเนินกระบวนการเพื่อสันติภาพต่อไปจากปี 2020 รวมถึงจะมีการเจรจาทางการเมืองที่จะพูดถึงข้อเรียกร้องที่มีมายาวนานของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความสำคัญยิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนร่วมหลายคนรวมถึงผู้สังเกตการณ์เกรงว่าพรรคขององซานซูจีที่ยึดกุมจากการชัยชนะของการเลือกตั้งอาจไม่ยินดีที่จะทำไปมากกว่าการให้สัญญาแค่ลมปากกับข้อเรียกร้องของชาติพันธุ์เรื่องสหพันธรัฐ

ข้อบังคับโควิด-19 สร้างอุปสรรค แก่การบรรเทาทุกข์

แม้ว่าจะเริ่มยืนยันเคสผู้ป่วยช้ากว่าที่อื่น เมียนมาก็ไม่ได้ถูกยกเว้น โควิด-19 ยังคงแพร่กระจายและเป็นความท้าทายที่นั่น ชุมชนทั่วพม่าทำโปสเตอร์สร้างความเข้าใจเรื่องไวรัสให้ควมรู้เรื่องการป้องกันและวิธีการปฏิบัติตัวสำหรับประชาชนองค์กรต่างชาติบริจาคชุดตรวจเชื้อและทำงานร่วมกับกระทรวงสุขภาพและกีฬาเพื่อเตรียมการและต่อสู้กับโควิด-19

จากซ้ายไปขวา: ชาวบ้านเตรียมโปสเตอร์ในนาคาแลนด์ภาคเหนือของพม่า, ผู้หญิงอาศัยอยู่ในสลัมเมืองย่างกุ้ง เธอได้รับบริจาคอาหารจากองค์กรท้องถิ่น, จุดคัดกรองโควิด-19 ที่ถูกกองทัพบม่าเข้าเฝ้าในวันที่ 6 พฤษภาคม 2020 ในหมู่บ้านนาโตะโค รัฐกะเหรี่ยง

ในวันที่ 23 มีนาคม 2020 เมียนมายืนยันเป็นครั้งแรกว่ามีผู้ติดเชื้อสองคน อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้ติดเชื้อยังไม่พุ่งสูงจนกระทั่งปลายปี ในวันที่ 25 มกราคม 2021 กระทรวงสุขภาพและกีฬารายงานว่า เวลานั้นมีจำนวนตัวอย่าง 2.3 ล้านคนและเกือบ 138,000 คนมีผลโควิด-19 เป็นบวกและมีผู้เสียชีวิตจากไวรัสนี้กว่าสามพันคน จากข้อมูลของศูนย์ข้อมูลโคโรนาไวรัสของมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ จำนวนผู้ป่วยใหม่และผู้เสียชีวิตทะยานขึ้นสูงสุดในเดือนตุลาคม 2020 มีผู้ป่วยรายใหม่ทั้งหมดกว่า 39,000 คน และผู้เสียชีวิต 927 คน อย่างไรก็ตาม สถิตินี้อาจไม่ใช่ผลรวมของทั้งประเทศ เนื่องจากหลายพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่นอกภาคกลางเป็นที่ๆ เข้าถึงยากและมีการกักตุนข้อมูลและตรวจหาตัวอย่างจำกัด

ในรัฐชาติพันธุ์พม่า การเข้าถึงสถิติโควิดได้อย่างจำกัดนั้นสะท้อนให้เห็นการรักษาที่มีให้กับชาวบ้านอย่างจำกัดเช่นกัน การมีสถานรักษาพยาบาลเพียงไม่กี่แห่งเป็นผลมาจากความขัดแย้งและการข่มเหงที่มาจากรัฐบาลกลาง สำหรับชาวบ้านที่ถูกกองทัพพม่าเข้าโจมตี ความกังวลเรื่องโควิดนั้นยังไม่สำคัญเท่าความกังวลเรื่องความอยู่รอดในชีวิตประจำวันและอันตรายจากการถูกโจมตี

การเดินทางไปยังรัฐยะไข่ถูกจำกัดมานานก่อนที่ไวรัสโควิดจะมาถึง ครั้นเมื่อมีการแพร่ระบาด การล็อกดาวน์และการจำกัดการเดินทางเพื่อลดการแพร่ระบาดนั้นแท้จริงแล้วกลับสร้างปัญหาเพิ่มมากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและมูลนิธิต่างๆ ส่งสิ่งของจำเป็นให้กับผู้พลัดถิ่นจากความขัดแย้งด้วยความยากลำบากเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ในเวลานี้ต้องรับมือกับความต้องการที่เพิ่มเข้ามาอีกเนื่องจากโรคระบาด

สำหรับชาวโรฮิงญา ความกลัวและการคาดการณ์เรื่องโควิด-19 สร้างปัญหาให้อีกแบบหนึ่ง หลังจากที่ต้องหนีจากการหนีการล้างเผ่าพันธุ์ของกองทัพพม่าในปี 2017 ชาวโรฮิงญากว่า 700,000 คนต้องอยู่ในค่ายผู้พลัดถิ่นที่สร้างขึ้นมาอย่างเร่งรีบทางใต้ของบังกลาเทศ

องค์กรต่างๆ ในค่ายทำงานเพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้ความรู้กับผู้ลี้ภัยว่าไวรัสคืออะไรและจะอย่างไร หากสงสัยว่ามีการสัมผัสโรค มีการสร้างที่พักผู้ป่วยใหม่เพิ่มขึ้นและการรักษาโดยปกติของที่นี่คือการให้วัคซีนและการรักษาพื้นฐานถูกเปลี่ยนไปเป็นการป้องกันและเตรียมรับมือโควิด-19 แทน การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้เกิดช่องว่างด้านการรักษาพยาบาล โดยเฉพาะกับโปรแกรมวัคซีน เช่น การให้วัคซีนหัด, คางทูมและหัดเยอรมันในเด็ก ยังดีที่

นั้นยังไม่มี การแพร่ระบาดครั้งใหญ่ในค่าย ดังนั้นองค์กรต่างๆ จึงกำลังกลับไปให้การรักษาและให้วัคซีนอย่างที่เคยทำตามปกติ

อีกฟากหนึ่งของพม่าในรัฐกะเหรี่ยง องค์กรติดอาวุธเคเอ็นยูพยายามให้ข้อมูลและดูแลประชากรของพวกเขาด้วยการให้หน่วยงานสุขภาพและสวัสดิการกะเหรี่ยงตั้งด่านตรวจโควิด แต่จากนั้น กองทัพพม่าคู่อริก็เข้ามาเผาด่านตรวจเหล่านี้เสีย ในวันที่ 15 มิถุนายน 2020 กองทัพพม่า LIB 20 ผู้บัญชาการกองพัน ร.ต.ท. โซ ธัน วิน สั่งเจ้าหน้าที่ด่านตรวจโควิดที่ซอทิวาโคลเตให้รื้อด่านออก ไม่เช่นนั้นเขาจะกลับมาทำลายด่านเสีย ในวันที่ 28 ธันวาคม 2020 กองทัพพม่าเข้ามายึดด่านคัดกรองหน่วยดังกล่าวในมอดเตวันตของรัฐกะเหรี่ยง ชาวบ้านมองการทำลายครั้งนี้และเห็นชัดเจนแล้วว่ากองทัพพม่าและรัฐบาลกลางไม่สนใจจะช่วยเหลือชาวบ้านในพื้นที่ห่างไกลแต่อย่างใด

การตอบสนองเรื่องไวรัสของกองทัพและรัฐบาลกลางแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพวกเขายินดีกระทั้งเอาการคุกคามสุขภาพมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อทำการข่มเหง ใช้อำนาจและสร้างผลประโยชน์บนความเดือดร้อนของประชาชน

เสี่ยงตายเพื่อชีวิตที่ดีกว่า

ในปี 2017 กองทัพพม่ากระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กับชาวโรฮิงญา ทำให้ประชาชน 750,000 คนต้องหนีเข้าไปในบังคลาเทศประเทศเพื่อนบ้าน เมื่อถึงที่นั่น ชาวโรฮิงญาถูกจัดให้อยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยที่ถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วที่แทบไม่มีความยั่งยืน แม้ว่าบังคลาเทศเคยมีการเจรจากับพม่าเรื่องการส่งตัวผู้ลี้ภัยกลับประเทศ แต่ไม่มีความคืบหน้าใดๆ ที่จะให้ความมั่นใจว่าชาวโรฮิงญาจะสามารถกลับไปยังพม่าได้ด้วยความปลอดภัย ในเวลานี้ ชาวโรฮิงญาเกือบหนึ่งล้านคนยังคงติดอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัย ตั้รบนานาทางสร้างชีวิตกลับขึ้นมาใหม่

เรื่องโดย

Partners Relief and Development

ชาวโรฮิงญาถูกตัดสิทธิความเป็นพลเมือง ถูกพรากเอาทั้งที่ดิน, วัฒนธรรมและสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สุดไปจากพวกเขา เวลานี้หลายคนกำลังเสี่ยงชีวิตเพื่อหาที่ลี้ภัยอีกฟากของทะเล ในเดือนเมษายน 2020 มีการพบผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาหลายร้อยคนที่กำลังขาดอาหาร อยู่ในภาวะขาดน้ำในเรือที่หวังจะไปขึ้นฝั่งที่มาเลเซีย

อะไรที่ทำให้คนจนตรอกกระทั้งยอมเสี่ยงตายเพื่อหาชีวิตใหม่เช่นนั้น?

เรื่องราวของชาวโรฮิงญาต้องมองย้อนกลับไปนานหลายทศวรรษแห่งการถูกข่มเหง ถูกปฏิบัติด้วยอย่างมิชอบ หลังจากต้องหนีจากความรุนแรงและการข่มเหงในบ้านของพวกเขาในเมียนมา ชาวโรฮิงญาถูกบังคับให้อยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยขอมข้อมในบังคลาเทศอย่างไร้ความหวัง ไร้อนาคต พวกเขาออกจากค่ายป่วยหนาลงเรืออย่างไม่มีทางเลือก พวกเขาโหยหาที่จะสูดอิสรภาพ มีชีวิตที่ดี

โมฮัมหมัด อาฟัด นักเคลื่อนไหวและนักสร้างสันติภาพชาวโรฮิงญา กล่าวไว้เช่นนี้ “คนของเราไม่ได้ต้องการสิ่งใดไปมากกว่าอิสรภาพ ดังนั้นพวกเขายินดีที่จะทำสิ่งใดก็ได้เพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีกว่า — แม้ว่าจะต้องเสี่ยงสักเพียงใด เราไม่มีอะไรเหลือให้เสียอีกแล้วครับ”

โมฮัมหมัดพูดอย่างปวดร้าวถึงหายนะที่ผู้คนของเขาต้องประสบ เรียกร้องให้ชุมชนนานาชาติยื่นมือเข้ามาช่วย “คนเหล่านี้กระโดดลงเรือแม้รู้ถึงความเสี่ยง เมื่อใดสิ่งนี้จะจบลงเสียที? โลกนี้จะมองดูชีวิตมนุษย์ที่ต้องตาย

“คนเหล่านี้กระโดดลงเรือแล้วรู้ถึงความเลี่ยง เมื่อใดสิ่งนี้ จะจบลงเลี่ยงที? โลกนี้จะมองดูชีวิตมนุษย์ที่ต้องตาย กลางทะเลในแบบที่น่าเกลียดดอย่างนี้อีกนานแค่ไหน? เราไม่มีสิทธิ์จะใช้ชีวิตอยู่บนผืนดินหรืออย่างไรครับ?”

กลางทะเลในแบบที่น่าเกลียดดอย่างนี้อีกนานแค่ไหน?
เราไม่มีสิทธิ์จะใช้ชีวิตอยู่บนผืนดินหรืออย่างไรครับ?”

“คำวิงวอนของผมต่อผู้นำโลกและผู้กำหนดนโยบายก็คือ
ผมขอให้คิดถึงพวกเราชาวโรฮิงญาเช่นเดียวกับพี่ชายน้อง
สาวของท่าน เราต้องการความช่วยเหลือจากท่านครับ”

— เช่นเดียวกับชาวโรฮิงญาอีกหลายร้อยคนที่ยังคงลอยคว้าง
อยู่กลางทะเล ชุมชนนานาชาติทั้งชุมชนมีความรับผิดชอบกับ
วิกฤตการณ์มนุษยธรรมครั้งนี้ เพราะมนุษย์ทุกคนสมควรได้รับการ
ปกป้องไม่ว่าพวกเขาจะมีสถานพลเมืองอย่างไรก็ตาม

ความเปราะบางของชาวโรฮิงญาถูกบันทึกเพิ่มเติมด้วย
โรคระบาดโควิด -19 ที่คุกคามในแต่ละวัน ผู้คนเปื่อยสลาย
แออัดทั้งในค่ายและในเรือ ความกลัวการแพร่ระบาดของโรค
ทำให้ชีวิตเพื่อนชาวโรฮิงญาของเราลำบากยิ่งขึ้นไปอีก
องค์การความช่วยเหลือแจกจ่ายเสบียงอาหารข้างล่างหรือไม่ก็
หยุดตัวลงทีเดียว

การลี้ภัยครั้งนี้เป็นผลจากโรคระบาดโควิด-19 ทำให้
การหาที่ปลอดภัยนอกเมียนมายากและอันตรายยิ่งขึ้นไปอีก
เรือบรรทุกชาวโรฮิงญาที่มาจากฝั่งไทย, มาเลเซียและ
อินโดนีเซียถูกเจ้าหน้าที่แต่ละประเทศผลักดันกลับสู่ทะเล

Fortify Rights รายงานการกระทำของเจ้าหน้าที่มาเลเซีย
ที่มีต่อชาวโรฮิงญาที่เรือพึ่งถึงฝั่งไว้ดังนี้

ในวันที่ 16 เมษายน เจ้าหน้าที่ชาวมาเลเซียแจ้ง
ตำแหน่งเรืออีกลำที่บรรทุกชาวโรฮิงญา 200 คน
และผลักดันให้พวกเขาหันกลับทะเลราว 10.30 น.

กองทัพอากาศหลวงมาเลเซียกล่าวในแถลงการณ์ว่า
ทั้งกองทัพอากาศและกองทัพเรือหลวงมาเลเซีย

“ได้ป้องกัน (เรือ) ไม่ให้เข้าเขตน่านน้ำของประเทศ” และ
“จะมีปฏิบัติการการเฝ้าระวังทางอากาศและทางทะเล

ที่เข้มข้นยิ่งขึ้น” ชาวโรฮิงญายังคงเผชิญกับการฆ่า
ล้างเผ่าพันธุ์และอาชญากรรมระหว่างประเทศในเมียนมา
ต่อไป เส้นทางอพยพที่มีอยู่ล้นเต็มไปด้วยอันตราย
มีผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาอาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยในเขตค็อกซ์
บาซาร์ บังคลาเทศมากกว่าหนึ่งล้านคน ในขณะที่
รัฐบาลยังคงจำกัดการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การสื่อสารทาง
โทรศัพท์มือถือ เพิ่มความเสี่ยงและโอกาสการติดเชื้อโรค
ระบาดโควิด-19

เรือหลายลำที่เทียบไปด้วยผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาที่ขาดอาหาร
มีภาวะขาดน้ำ อยู่บนปากเหวของความตายต้องหันหัวเรือ
คืนสู่ทะเลเพื่อตายที่นั่น สิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วในปี 2015 และส่วนหนึ่ง
จากความกลัวไวรัสโคโรนา สิ่งนี้กลับมาเกิดขึ้นอีกครั้ง

เมื่อเรือที่แน่นขนัดไปด้วยผู้ลี้ภัยที่กำลังจะอดตาย
ต้องถูกส่งกลับทะเล นั่นคือโทษประหารอย่างแท้จริง

เช่นเดียวกับอาฟัด เราต้องส่งเสียง ร้องขอการปกป้อง
อย่างทันทีและกว้างไกลให้กับผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญา จนกว่า
ชุมชนนานาชาติจะให้ความสำคัญกับชาวโรฮิงญาในระดับต้นๆ
และเรียกร้องความรับผิดชอบจากรัฐบาลที่ปฏิบัติมิชอบกับ
พวกเขา เราจะอธิษฐาน, สอน, แจกจ่าย, ให้การรักษาและ
มีความหวังต่อไป เราจะต่อสู้เพื่อทำให้แน่ใจว่าชีวิตของ
พวกเขาบนผืนแผ่นดินนั้นย่อมดีกว่าการเอาชีวิตไปเสี่ยงในทะเล

การใช้โควิด-19 มาเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธไม่ให้ความ
ปลอดภัยกับประชาชนกลุ่มหนึ่งที่ไร้ทางสู้และถูกทำร้าย
มากที่สุดในโลกเป็นเหตุผลที่ยอมรับไม่ได้ โดยเฉพาะในช่วง
เวลาเช่นนี้ เราต้องไม่ใช่ชีวิตอยู่ในความกลัวผู้ลี้ภัยและคนต่าง
ชาติ แต่ยืนหยัดมั่นคงกับผู้ที่ไร้หนทางช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
ขอให้เราไม่ถูกขับเคลื่อนด้วยความกลัว แต่ด้วยความรัก
ออกมาเป็นการกระทำ

ภาคตะวันตก ของพม่า

หลังจากการทำล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮิงญา กองทัพพม่ามุ่งเป้าไปที่ชาวบ้านยะไข่

ด้านตะวันตกของพม่า ความขัดแย้งที่พุ่งสูงขึ้นระหว่างกองทัพยะไข่และกองทัพบม่าสร้างวิกฤตให้กับประชากรในพื้นที่ในทั้งรัฐยะไข่และรัฐชินเนื่องจากพลเมืองต้องติดอยู่ในไฟสงคราม ผู้คนจำนวนมากเข้าลี้ภัยในค่ายผู้พลัดถิ่นที่กระจายอยู่ในบริเวณนั้น แต่การทะลักเข้ามาของพวกเขาก็ทำให้เสียบ้างในค่ายต่างๆ หมดลงอย่างรวดเร็ว

ในวันที่ 19 ตุลาคม 2020 เด็กชายวัย 6 ขวบเสียชีวิตจากกระสุนปืนใหญ่ที่ระเบิดออกในละแวกบ้านของเขา พ่อของเด็กและผู้หญิงอีกคนหนึ่งได้รับบาดเจ็บจากการยิงครั้งนี้และถูกส่งตัวไปยังโรงพยาบาล

ชาวโรฮิงญาถูกย้ายถิ่นไปยังเกาะร้าง

ในปี 2017 กว่าสามปีที่แล้ว กองทัพพม่าออกเคมเปญฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวโรฮิงญาที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม ในช่วงเวลาสามเดือน ชาวโรฮิงญากว่า 700,000 คนต้องหนีเข้าไปยังทางใต้ของบังคลาเทศ พวกเขาเข้าไปสมทบกับผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาราว 69,000 คนที่หนีข้ามชายแดนเข้าไปลี้ภัยก่อนหน้านี้แล้วเนื่องจากความรุนแรงระลอกแรกในเวลานี้ ชาวโรฮิงญามากกว่าหนึ่งล้านคนเบียดเสียดกันอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

มีความคับหนัาเรื่องการส่งชาวโรฮิงญากลับรัฐยะไข่เพียงเล็กน้อย บ้านและที่ดินของพวกเขาในพม่าถูกทำลายหรือเข้ายึดครองไปแล้ว พวกเขาถูกปฏิเสธไม่ให้สิทธิพลเมือง ในท่ามกลางความขัดแย้งที่ดำเนินอยู่ รัฐยะไข่ยังคงไม่

หน้าตรงข้าม: ภาพถ่ายดาวเทียมเกาะบาซัน ชาร์เผยให้เห็นการสร้างบ้านแบบค่ายทหารให้กับผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาที่ถูกย้ายไปบนเกาะนี้
ภาพถ่ายบันทึกในวันที่ 7 ธันวาคม 2020

ปลอดภัย ขาดความมั่นคง ส่วนในบังคลาเทศ รัฐบาลกดดันผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นและคุมเข้มการเข้าออกมากกว่าเดิมเพื่อกักพวกเขาเอาไว้ในค่าย ค่ายที่มีขนาดใหญ่กว่าเวลานี้ถูกล้อมรั้วและต้องแสดงบัตรประจำตัวเพื่อการเข้าออก การตรวจบัตรประจำตัวเป็นการจำกัดการเดินทางอย่างยิ่ง รวมถึงการออกไปหางานหรือพบแพทย์ภายนอกค่ายด้วย

ผู้ลี้ภัยยังไม่มีหวังที่จะได้กลับบ้านในเร็ววันนี้ - ปลายปี 2019 ข้อตกลงส่งตัวกลับประเทศระหว่างพม่าและบังคลาเทศล้มเหลว — รัฐบาลบังคลาเทศเริ่มใช้แผนการย้ายถิ่นฐานอีกแผนหนึ่ง โดยหวังว่าจะบรรเทาความแออัดในค็อกซ์ บาซาร์ลงไปได้บ้าง ในปี 2017 เริ่มมีการส่งตัวไปยังเกาะบาชันเพื่อรับมือกับจำนวนผู้ลี้ภัยระลอกแรกจากปลายปี 2016 จำนวนผู้ลี้ภัยพม่าทะยานอีกครั้งในปลายปี 2017 แม้กลุ่มการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชนสากลหลายกลุ่มไม่ยอมรับวิธีการนี้ อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 4 ธันวาคม 2020 รัฐบาลบังคลาเทศเคลื่อนย้ายชาวโรฮิงญา 1,600 คนไปที่นั่น บนเกาะห่างไกลทางเหนือของอ่าวเบงกอล ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าการย้ายถิ่นครั้งนี้เกิดจากความสมัครใจหรือถูกบีบบังคับ

เกาะบาชัน ชาร์ (หรือเกาะเฮนกา ชาร์) ตั้งอยู่ทางตะวันตกของจิตตาทอง เป็นเกาะขนาดเล็กที่ฝั่งโผล่พ้นน้ำได้ไม่ถึง 20 ปี

เกิดจากตะกอนที่เทือกเขาหิมาลัยที่ถูกชะเข้ามายังปากแม่น้ำมัยยูกนา ในช่วงฤดูมรสุม หลายส่วนของเกาะจมอยู่ใต้น้ำ รัฐบาลบังคลาเทศเคยรายงานว่าได้ใช้เงิน 10,500 ล้านบาทเพื่อทำให้เกาะสามารถเป็นที่อยู่อาศัยได้ถึง 100,000 คน ไม่เพียงนักข่าวและผู้นำชาวโรฮิงญาหลายคนถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าไปประเมินสภาพการอยู่อาศัยได้จริงของที่นั่น เจ้าหน้าที่รัฐบาลบังคลาเทศคนหนึ่งยังกล่าวอีกว่า หากอยู่ที่นั่นแล้วชาวโรฮิงญาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ออกจากเกาะ นอกเสียจากว่าจะมีการส่งตัวคืนถิ่นฐานเดิมหรือย้ายถิ่นฐานใหม่

หลังจากการไปเยี่ยมเกาะแห่งนี้ในปี 2019 ยางฮี ลี อดีตผู้เขียนรายงานพิเศษด้านสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศพม่าของยูเอ็นได้กล่าวว่า “เป็นการวางแผนย้ายถิ่นประชาชนที่แย่มากและเป็นการย้ายที่ไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ลี้ภัยที่เกี่ยวข้อง มีโอกาสที่จะสร้างวิกฤตใหม่ขึ้นมาอีก”

ชาวบ้านชาวจีนยังคงต้องพลัดถิ่นและทำลายกองทัพบกทำเรื่องสิทธิที่ดิน

แม้ว่าการสู้รบระหว่างกองทัพพม่าและกองทัพบกจะยังดำเนินอยู่ต่อไป การสู้รบบางพื้นที่ในรัฐชินมีจำนวนลดลง ผู้พลัดถิ่นในค่ายผู้พลัดถิ่นชาวมียความหวังว่าการสู้รบที่

หน้า: หลังจากหนี
จากการโจมตีของทัพพม่า
ชาวบ้านชาวชิน
เก็บรวบรวมไม้และ
ตั้งที่พักในป่า

หน้าตรงข้าม: ผู้ลี้ภัย
ชาวโรฮิงญาของนำจากบม
ที่พึ่งตั้งขึ้นในค่ายผู้ลี้ภัย
ในบังคลาเทศ

เบาบางลงนี้จะทำให้พวกเขาสามารถกลับบ้านได้ อย่างไรก็ตาม กองทัพพม่ายังไม่อนุญาตให้ผู้พลัดถิ่นกลับไปยังบ้านของพวกเขา ในค่ายผู้พลัดถิ่น ชาวบ้านไม่มีรายได้และกำลังประสบการขาดแคลนอาหารสดเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ

กลุ่มต่างๆ เช่น เวิร์ดฟู้ดโพรแกรมได้บริจาคข้าวให้กับชาวบ้าน ชาวบ้านในเมืองปาเลทวาและส่วนอื่นๆ ของรัฐชิน ล้วนประสบกับปัญหาคล้ายกัน เช่น ห้ามเดินทางและปิดการสัญจรซึ่งนำไปสู่การขาดแคลนอาหารและเครื่องใช้ ชาวบ้านแจ้งว่าพวกเขาสูญเสียรายได้เนื่องจากไม่สามารถออกไปค้าขายหรือเพาะปลูกได้เนื่องจากมีการเคลื่อนพลใกล้กับที่ดินของพวกเขา รสบัสไปยังเมืองปาเลทวาหยุดเดินรถ หากจะเดินทางด้วยการโดยสารแบบอื่นๆ เพื่อไปที่นั่นจำเป็นต้องได้รับการอนุญาต

นอกจากการขาดอาหารและสูญเสียรายได้แล้ว ชาวบ้านยังต้องประสบกับการต่อสู้กันทางกฎหมายกับรัฐบาลพม่า ในเรื่องสิทธิที่ดิน กองทัพพม่าเข้ามายึดที่ดินของชาวบ้านด้วยการใช้ระบบกฎหมายที่สร้างความสับสนหรือไม่ก็เพิกเฉยกับโฉนดที่ถูกกฎหมาย ชาวบ้านจะถูกกองทหารและตำรวจในพื้นที่เข้ารังควานหากพวกเขาพยายามปกป้องที่ดินของตนเองหรือนำความกับทหารชั้นศาล

อู คยัลลา ชาวนาชาวชินอายุ 56 ปี คือหนึ่งในชาวบ้านเหล่านั้นที่กำลังต่อสู้เพื่ออ้างสิทธิบนที่ดินของเขา ในปี 2018

ที่ดินของอู คยัลลาถูกกองพันสัญญาณที่ 6 มาเข้ายึดครอง แม้ว่าเขามีชื่อในเอกสารสิทธิที่ดินของเขาก็ตาม ในเดือนธันวาคม 2019 อู คยัลลาชนะคดีความที่มีกับกองพันนั้น

จากนั้น ในวันที่ 27 มีนาคม 2020 กองทัพพม่าเข้ามาล้อมรั้วที่ดินของเขาและเข้ายึดครองอีก เป็นอีกครั้งที่อู คยัลลาได้แสดงเอกสารสิทธิและการชนะคดีความที่ผ่านมาในเดือนธันวาคม 2019 กับต้นเมียว มิน โอจากกองทัพพม่าตอบโต้ด้วยการฟ้องศาลเขตเคลเมียว และตำรวจเขตเคลเมียวโทรหาอู คยัลลา กดดันเขาให้แสดงเอกสารเพิ่มเติม

เรื่องที่ยังน่าเป็นห่วงก็คือการสู้รบระหว่างกองทัพยะไข่และกองทัพพม่าที่ทะลักเข้ามาในรัฐชินทำให้พลเมืองเสียชีวิตเพิ่มมากขึ้น ชาย หญิงและเด็กกว่า 80 คนถูกสังหารในรัฐชินในปี 2020 ด้วยการโจมตีทางอากาศและการยิงกราด ส่งผลกระทบกับหมู่บ้านต่างๆ

ยังมีการสูญเสียชีวิตของพลเมืองอยู่ต่อไปจากการสู้รบของกองทัพพม่าในพื้นที่ขัดแย้งที่สร้างความรุนแรงอย่างไม่เลือกหน้า มีการละเมิดสิทธิที่ดิน ไม่ให้เสรีภาพขั้นพื้นฐานในพื้นที่ๆ ไม่มีความขัดแย้ง กองทัพและรัฐบาลกลางตั้งใจแสดงเจตนารมณ์ที่จะรวบรวมอำนาจของพวกเขาไม่ว่าจะที่ไหนและอย่างไรก็ได้ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของประเทศแต่เพื่อประโยชน์ของผู้กุมอำนาจ

ปั้มน้ำให้ความปลอดภัย

ในปี 2020 เจ้าหน้าที่ที่มบรรเทาทุกข์ชาวโรฮิงญาติดตั้งปั้มน้ำและบ่อน้ำทั่วสามค่ายผู้ลี้ภัยในบังคลาเทศ ปั้มน้ำเหล่านี้จ่ายแจกน้ำให้กับ 537 ครอบครัวในค่าย เจ้าหน้าที่ที่ติดตั้งคนหนึ่งพูดถึงงานนี้ว่า

“ช่วงหน้าร้อน ที่เก็บน้ำหลายแห่งในค่ายแออัดแอ่งและคนต้องขุดบ่อน้ำ แต่น้ำนั้นใช้ดื่มหรือใช้ชะล้างในชีวิตประจำวันไม่ได้ พอถึงช่วงหน้าฝน บ่อน้ำนี้ก็แตกกลายเป็นโคลน เราวางแผนทำบ่อน้ำซีเมนต์ที่แข็งแรงกว่าและใช้ท่อน้ำ น้ำผ่านเครื่องกรองเพื่อช่วยป้องกันปัญหาต่างๆ และให้น้ำสะอาดกับผู้คน

เนื่องจากน้ำที่มีอยู่จำกัด ชาวโรฮิงญาบางคนต้องไปขอซื้อน้ำจากคนพื้นที่ การเดินทางเข้าออกหมู่บ้านขณะมืดค่ำแล้วไม่ได้ปลอดภัยเสมอไป โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง พวกเขาถูกทำร้ายหรือบางครั้งถูกข่มขืนระหว่างทาง บ่อน้ำใหม่เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในค่ายและช่วยให้ผู้คนปลอดภัย”

เสียงจาก ชาวบ้าน

เครื่องบินเจ็ทของกองทัพพม่าบินกราดยิงใส่หมู่บ้านต่างๆ ทั่วเมืองปาเลทวา บิบบให้พลเมืองรัฐชินต้องหนีครั้งแล้วครั้งเล่า การสู้รบที่พุ่งขึ้นระหว่างกองทัพยะไข่และกองทัพพม่าสร้างความเดือนร้อนเสียหายให้กับประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากพวกเขาติดอยู่ในพื้นที่สู้รบ ในวันที่ 15 มีนาคม 2020 บ่ายวันอาทิตย์ อันเจียบสงบถูกทำลายลงด้วยเครื่องบินเจ็ทต่อสู้ของกองทัพพม่าที่แหวกอากาศ ทั้งระเบิดในหมู่บ้านที่ผู้คนอาศัยอยู่ในเมืองปาเลทวา ด้านล่างคือเรื่องราวจากผู้รอดชีวิต

ดอ คินทินโอ

“ฉันมาจากหมู่บ้านมิตซานิดในเมืองปาเลทวา รัฐชิน เรามาถึงค่ายผู้พลัดถิ่นชาวมินที่ 15 มีนาคม 2020 เพราะเครื่องบินเจ็ทต่อสู้ของกองทหารพม่าบินเหนือหมู่บ้านทั้งระเบิดใส่เรา ฉันมีลูกแปดคน สามี่ของฉันตายเพราะโดนลูกระเบิดตอนที่มันตกมาใส่บ้านของเรา ตอนที่ลูกระเบิดตกใส่บ้าน สามี่และตัวฉันยืนอยู่ด้วยกัน พอลูกระเบิดโดนตัวเขา เราต้องแยกจากกันตลอดไป ฉันรวบรวมลูกๆ พาพวกเขาไปยังที่ปลอดภัยเพราะเครื่องบินเหล่านั้นยังคงบินทิ้งระเบิดอีกหลายลูกใส่หมู่บ้าน ลูกๆ ถามอยู่ตลอดเวลาพ่ออยู่ไหน เราหนีเข้าป่า จากนั้นไปที่ค่ายชามิ อย่างไรก็ตาม เรายังไม่ปลอดภัย ลูกสาวของฉันอายุ 5 เดือน ฉันไม่มีนมพอให้ลูกกิน เราไม่มีเงินจะซื้อนม และลูกร้องไห้ด้วยความหิวโหย ลูกๆ ของฉันยังหวังอยู่ว่าพ่อยังไม่ตาย พวกเขาร้องไห้หาพ่อและอยากจะออกไปจากที่นี่ ไปตามหาพ่อแต่ฉันรู้ว่าพ่อเขาตายแล้ว ฉันเห็นเขาตายกับตา ฉันกลัวว่าเราจะต้องอดตาย เราไม่สามารถออกจากค่ายนี้ได้ เราไม่มีความช่วยเหลือ อาหารที่ค่ายนี้จะหมดแล้วและเราจะไม่มีอะไรกิน”

หาลา

“ในวันที่ 15 มีนาคม 2020 บ่าย 3 โมง จู่เครื่องบินเจ็ทต่อสู้ของกองทหารพม่าก็มาทิ้งระเบิดใส่หมู่บ้านของเรา ชาวบ้านตายเก้าคน อีกสิบสองคนได้รับบาดเจ็บ ระเบิดสร้างความโกลาหล บ้านรอบข้างเราถูกเผาเป็นจุด เรามองอะไรไม่เห็นเพราะควันเต็มไปหมด หาดำกันไม่เจอ เสียงดังมาก ผมได้ยินแค่เสียงตัวเองแต่ผมรู้สึกเหมือนกับได้ยินเสียงร้องจากคนตาย เราทุกคนกลัวมากและรีบหนีเข้าป่าเพราะเครื่องบินเหล่านั้นยังคงบินวนและทิ้งระเบิดอยู่ เราต้องหนีกันในตอนกลางคืนและไม่ใช้ไฟเพื่อไม่ให้กองทัพพม่าเห็นการเคลื่อนไหวของเรา เราหนีตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคมถึงเย็นวันที่ 16 เราหนีพร้อมกับลูกๆ และไม่มีอาหารเลยจนกระทั่งมาถึงค่ายผู้พลัดถิ่นชามิ ตอนนี้ เราต้องเจอกับปัญหาในค่าย เราไม่รู้ว่าจะใครได้บ้าง กลัวทั้งกองทัพพม่าและกองทัพยะไข่ เราคิดว่าจะมีการสู้รบเกิดขึ้นอีก เราทำงานหรือหาเงินที่นี่ไม่ได้ และค่ายนี้ไม่มีอาหารเพียงพอที่เราทำได้ก็คือหวังและอธิษฐานขอที่จะมีการบริจาคเข้ามา”

ดอ เทียน (เรียบเรียงใหม่)

“เดือนมีนาคม 2019 (ฉันจำวันที่
แน่นอนไม่ได้) อุเมียง ธาณู สามีของฉัน
อายุ 45 ปีถูกกองทัพพม่า LID 55 และ
LID 22 เข้าจับกุม ในหมู่บ้านมีการแบ่ง
กลุ่มๆ ละ 3-4 คน เพื่อป้องกันหมู่บ้าน
พวกเขาเจอรายชื่อกลุ่มทั้ง 27 คน และ
เข้าจับกุมคนในรายชื่อ ก่อนการจับกุม
ชายและหญิงทั้งหมู่บ้านถูกบังคับให้มา
รวมกันที่กลางหมู่บ้าน ผู้หญิงถูกแยก
ออกมาและบังคับให้ถอดเสื้อออกและ
นั่งกลางแดด ชาวบ้านนั่งตากแดดตั้งแต่
11 โมงจนถึง 5 โมงเย็น ตอนที่ครอบครัว
ของฉันมาหาสามีที่ถูกคุมตัวไว้ที่สถานที่
ตำรวจที่ 1 ตอนนั้นก็ไม่เจอสามีของฉัน
แล้ว ไม่มีใครบอกได้ว่าเขาหายไปตอนไหน
และตายที่ไหน ไม่มีใครมาพูดอะไรด้วยเลย
ฉันไม่รู้ว่าจะไปบอกเรื่องนี้กับใครและ
จะต้องไปแจ้งความหรือไปร้องเรียนที่ไหน
ได้ ตอนนี้ ฉันไม่มีบ้านไม่มีที่ดินเป็น
ของตัวเอง อีกด้านหนึ่งก็เสียสามี
ในสภาพแบบนี้ฉันไม่รู้กระทั่งจะอยู่รอด
ได้อย่างไร”

“แม้ว่าฉันจะอยากกลับไปหมู่บ้าน
แต่ฉันไม่กล้าไปตอนนี้ ฉันอยากร้องขอ
เพื่อให้มีการตัดสินเรื่องสามีของฉัน
ตามความจริง ตามความยุติธรรม”

จากบนลงล่าง: ค่ายผู้พลัดถิ่นถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อชาวจีนผู้พลัดถิ่น, ลูกปืนครก
ที่กองทัพพม่าใช้ยิงโจมตีในภาคตะวันตกของพม่า, เครื่องบินเจ็ทพม่ายิงใส่หมู่บ้าน
ในตะวันตกของพม่า ภาพด้านบนมาจากไตรมาสที่สองของปี 2020

ภาคเหนือ ของพม่า

ในปีนี้ การสู้รบส่วนใหญ่ยังคงดำเนินอยู่ต่อไปและเคลื่อนตัวไปทางภาคเหนือของรัฐฉาน ที่ๆ กองทัพคะฉิ่นอิสระ, กองทัพพันธมิตรประชาธิปไตยแห่งชาติเมียนมา และกองทัพปลดปล่อยแห่งชาติเตอวอายังคงสู้รบกับหน่วยของกองทัพมาตอบโต้กันไปมาในปฏิบัติการขนาดย่อม โดยภาพรวม ในปี 2020 มีรายงานการปะทะกัน 110 ครั้ง ในระดับหน่วยย่อยระหว่างกองทัพพม่ากับองค์กรชาติพันธุ์ติดอาวุธในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉานตอนเหนือ การปะทะกันเบาบางกว่าในรัฐคะฉิ่น

การสู้รบส่วนใหญ่ยังคงเกิดขึ้นในเมืองคุทไคในรัฐฉาน มีรายงาน 44 ฉบับที่เป็นการยิงต่อสู้, โจมตีด้วยปืนครกและกับระเบิด ในปี 2020 ออกไปไม่ไกลในเมืองเทียนนิและเมืองมิวส์ทั้งสองแห่งมีรายงานการปะทะ 12 ครั้ง มีการสู้รบประปรายในเมืองอื่นๆ ตลอดทั้งปีด้วยการใช้กับระเบิด, ยิงต่อสู้และใช้ปืนครกระหว่างฝ่ายต่างๆ หน่วยรบกองทัพพม่าที่ระบุตัวได้และมีปฏิบัติการมากที่สุดคือกองพันทหารราบที่ 99 และ 88 ซึ่งปฏิบัติการอยู่ในรัฐฉานตลอดทั้งปี 2020 การปะทะที่เพิ่งเกิดขึ้นเป็นการปะทะระหว่างกองทัพปลดปล่อยแห่งชาติเตอวอและสภาออบกู้รัฐฉาน/กองทัพรัฐฉานใต้ที่เกิดขึ้นในเมืองนามทุ รัฐฉานต้นเดือนธันวาคม

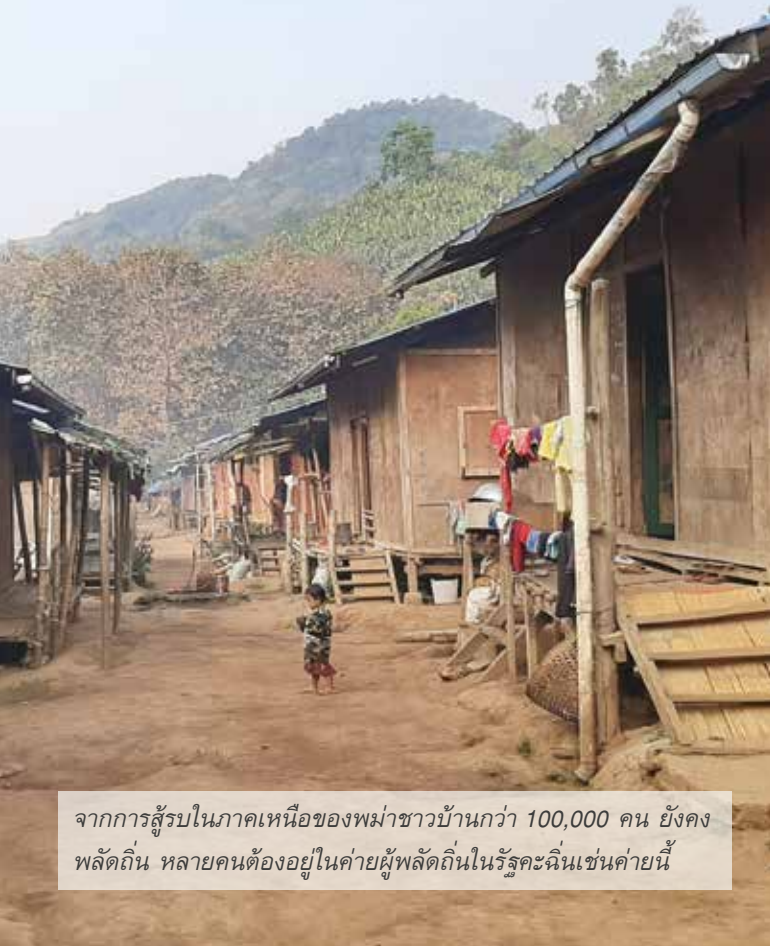
กิจกรรมเมืองแร่ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนหรือมีใบอนุญาตตามกฎหมายยังคงเป็นเป้าให้กองทัพพม่าเข้ามาจับกุม กักขังและขู่กรโชกคนงานเหมืองและยึดเครื่องมือ ผู้จัดการเหมืองถูกจับปรับและยึดเครื่องมือ

ส่วนรายงานด้านน่านฟ้า กองทัพพม่าใช้โดรนปฏิบัติการสอดแนมในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉานเพิ่มมากขึ้น มีการรายงานการพบเห็นเฮลิคอปเตอร์และเครื่องบินเจ็ทต่อสู้ในสี่พื้นที่ โดยเฉพาะในปี 2020 เดือนมกราคมมีรายงานหลายฉบับแจ้งถึงเครื่องบินรบจีนที่บินผ่านหลายส่วนในรัฐคะฉิ่น รวมถึงโดรนสอดแนมของจีนเช่นกัน

ทีมบรรเทาทุกข์ให้การช่วยเหลือ นาคาแลนด์ดินแดนอันห่างไกล

นาคาแลนด์หรือชื่อทางการเขตสะกาย เป็นดินแดนหนึ่งที่ถูกละเลยและถูกตัดขาดมากที่สุดของพม่า - แต่การนับเช่นนั้นส่วนใหญ่เป็นสะท้อนถึงระดับการดูแลจากรัฐบาล ชาวบ้านในนาคาแลนด์ใช้ชีวิตส่วนใหญ่โดยไม่ได้รับบริการอันใด ไม่มีการช่วยเหลือ ไร้การพัฒนาจากรัฐบาล สิ่งนี้เป็นจริงอย่างที่สุดด้านการศึกษาและการรักษาพยาบาล ทีมบรรเทาทุกข์ที่เข้าช่วยเหลือนาคาแลนด์รายงานไว้ดังนี้

หลายหมู่บ้านไม่มีโรงเรียน ไม่มีโรงเรียนปฐมและไม่มีการรักษาพยาบาล ไม่มีกระทั่งเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพใน

จากการสำรวจในภาคเหนือของพม่าชาวบ้านกว่า 100,000 คน ยังคงพลัดถิ่น หลายคนต้องอยู่ในค่ายผู้พลัดถิ่นในรัฐคะฉิ่นเช่นค่ายนี้

หมู่บ้าน เนื่องจากการขาดโอกาสด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ชาวบ้านจึงหันไปปลูกฝิ่นเพื่อผลิตฝิ่น สิ่งนี้นำไปสู่การทำลายสังคม การติดยาแพร่กระจายในชุมชนนาคา

แม้มีปัญหามากมาย ทีมยังต้องรับมือเพิ่มขึ้นกับข้อจำกัดด้านการเดินทางเพื่อเข้าไปให้ความช่วยเหลือและให้การศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยการติดโปสเตอร์โควิด-19 ให้ความรู้ชาวบ้านถึงวิธีการหลีกเลี่ยงการแพร่เชื้อ แจกจ่ายอุปกรณ์ทำความสะอาด แจกผ้าใบพลาสติกกันฝนในช่วงหน้ามรสุม ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกันยายน ทีมต่างๆ ทำพันธกิจในฤดูหนาวเช่นกันและแจกจ่ายผ้าห่มให้กับชาวบ้าน

แม้เขตสะกายไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากความขัดแย้งที่รุนแรงในพม่า แต่ชาวบ้านประสบความทุกข์ยากที่มาจากการบริหารอันผิดพลาดของรัฐบาลและการขาดโอกาส

ผู้เชื่อใหม่ในรัฐว้า

แม้ว่าชาติพันธุ์ว้าส่วนใหญ่ในพม่าจะนับถือผี และแม้ว่าจะมีการข่มเหงคริสเตียนในตอนเหนือของรัฐว้า มีการห้ามไม่ให้ฉลองคริสมาส หลายคนที่นี่ยังคงตัดสินใจเลือกติดตามพระเยซู เราถามว่าเพราะเหตุใด ผู้เชื่อใหม่ตอบว่า “เราตัดสินใจเป็นคริสเตียนตอนที่เราเห็นว่าหมู่บ้านคริสเตียนสะอาดกว่า มีความซื่อสัตย์มากกว่าและมีการลักขโมยน้อยกว่า ที่สำคัญที่สุด เราเห็นว่าวิญญาณชั่วไม่มารบกวนพวกเขา ตั้งแต่เราตัดสินใจติดตามพระเยซู ฝันร้ายก็ไม่มายุ่งกับเราด้วยเหมือนกัน! ระหว่างเดือนธันวาคม 2019 ถึง มกราคม 2020 ศิษยาภิบาลชาวว้าท่านหนึ่งให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่ 174 คน ศิษยาภิบาลท่านนี้ทำงานรับใช้ชาวว้ามานานกว่า 30 ปี และด้วยความช่วยเหลือจากหลายคนตลอด 30 กว่าปีนั้น ท่านก่อตั้งคริสตจักรใหม่ขึ้นมา 77 แห่งทางตอนใต้ของรัฐฉาน

เสียงจาก ภาคเหนือของพม่า

ละแบบ แหวง อายุ 82 ปี

“เราหนีในปี 2012 เราได้หนีทั้งเสียงปืน เสียงปืนครกที่ตกใกล้หมู่บ้าน การสู้รบกันที่นั่นระหว่างกองทัพเอกราชคะฉิ่นกับกองทัพพม่า เรากลัวมาก เราทิ้งบ้านของเรา เราคิดเพียงแค่ว่าต้องหนีก่อนเลยไม่ได้เอาเสื้อผ้าติดตัวมาด้วย ตอนแรกฉันพักที่นามลิ้ม ปา เราหนีด้วยการเดินเท้าขณะที่กองทัพพม่าไล่กวัดเรา เรามาถึงหมู่บ้านนางเกาและถูกรถชนซุงของจีนส่งตัวเราไปยังบัมลิต ปา

“ในปี 2013 เรามาถึงบัมลิต ปา เราอาศัยอยู่ในเต็นท์ผ้าใบกันน้ำจาก UNICEF มันร้อนมากในนั้นและไม่มีความสุขเลย เราต้องทนกับควันจากครัวในเต็นท์หนึ่งปี ฉันอยู่กับลูกสะใภ้และหลานๆ

ตอนนี้เราอาศัยอยู่ในบ้านที่ KMSS บริจาคให้ ตอนอยู่ที่บ้านเกิด เราเลี้ยงสัตว์ ปลูผักปลูกข้าวกัน วัควายของเราหลุดเข้าไปในป่า กองทัพพม่าคงฆ่ากินไปหมดแล้ว เราเข้าไปตามพวกมันไม่ได้เพราะทหารพม่าอยู่แถวนั้นและอยู่ในหมู่บ้านด้วย ฉันไม่ได้เข้าไปตามหาแม่แต่ครั้งเดียวนับตั้งแต่ที่หนีออกมาจากหมู่บ้าน ฉันไม่กลับไป ที่นั่นหรอก เราไม่รู้ว่ามีกับระเบิดฝังไว้ที่ไหนบ้าง มีบางคนกลับไปดูบ้าน และบางคนก็ยังคงล้าอยู่ที่นั่น

ฉันคิดถึงหมู่บ้านเพราะฉันเติบโตที่นั่น เราทิ้งสมบัติทุกอย่างที่มี กองทัพพม่าเข้ามาสร้างค่าย สร้างฐานต่างๆ ในหมู่บ้านนามลิ้ม ปา, หมู่บ้านบางทัน, หมู่บ้านมังเกา และหมู่บ้านลอยแคม พวกเขาทำลายเก้าอี้ ม้ายาวทุกตัวในคริสตจักรนามลิ้ม ปา

ตอนนี้ฉันทำงานไม่ได้แล้ว ฉันแก่แล้ว ฉันวิ่งไม่ไหวแล้ว ฉันต้องหนีสี่หรือห้าครั้ง บางครั้งฉันก็คิดว่าฉันไม่ต้องการหนีอีกแล้วในชีวิตนี้ บางทีฉันก็คิดถึงเรื่องเหล่านี้ ฉันอยากได้สันติภาพ ฉันอยากจะทำเรื่องขอให้โลกช่วยเราหยุดสงครามนี้ด้วยเถิด”

ดา

ในพม่า เช่นเดียวกับที่อื่นๆ การศึกษาจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างแรกหากชุมชนหนึ่งประสบปัญหาเศรษฐกิจ, การติดยา หรือความรุนแรงในครอบครัวที่แพร่ขยายออกไป เพื่อให้แน่ใจว่าลูกๆ จะได้รับการศึกษาและความช่วยเหลือเพื่อเรียนให้จบ ครอบครัวที่มีทางเลือกบางครั้งจะส่งลูกๆ ไปยังบ้านพักนักเรียนหรือหอพัก สถานที่เหล่านี้ให้ที่อยู่ที่ปลอดภัย มีความช่วยเหลือจากชุมชนและมีโอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่เปราะบาง

ดา ในภาพด้านขวามือคือหนึ่งในเด็กเหล่านั้น ขณะที่เธออายุ 13 ปี เธออาศัยอยู่ในหอพักเด็กสาวว่าในภาคเหนือของประเทศไทย และเวลานี้ เธอเป็นผู้ดูแลหอพักเด็กหญิงที่นั่น เรื่องราวของเธอไม่เพียงแต่เป็นคำพยานที่สร้างผลกระทบให้กับหอพักเด็กและชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจให้กับเด็กๆ ที่อยู่ในสถานการณ์คล้ายคลึงกันด้วย

หนูชื่อดา อายุ 19 หนูพักอยู่ที่หอพักจะว่ามาเป็นเวลา 6 ปี หนูมาที่นี่ตอนอายุ 13 เนื่องจากพ่อแม่เป็นหนี้สินและไม่อาจเลี้ยงดูหนูได้ พ่อมีปัญหาติดยาเสพติดและติดเหล้า

“หนูคิดว่าหนูสามารถช่วยเด็กที่ตกอยู่ใน ความซึมเศร้าได้เพราะหนูรู้ดีว่าการรู้จักตัวเอง ไม่มีค่าและไม่หืออะไรเลยนั้นเป็นอย่างไร”

ตั้งแต่หนูยังเด็ก พ่อแม่หย่ากันและไม่มีใครดูแลหนู หนูอยู่
กับยายได้พักหนึ่ง แต่ยายก็เริ่มแก่แล้ว ยายโหดร้าย
กับหนูมาก ครั้งหนึ่งหนูทำหม้อแตกโดยไม่ตั้งใจ

ยายโกรธและตีหนูอย่างรุนแรง
จนหว่างนิ้วนางกับนิ้วก้อยของหนู
ฉีกขาดออกจากกัน ยายใช้หม้อ
ใบนั้นฟาดหัวหลายครั้ง หลังของ
หนูได้รับบาดเจ็บมาก สิ่งนี้ติดอยู่
ในใจของหนู หนูอยากหนีออกจาก
สถานการณ์นั้น

หนูดีใจมากตอนที่ได้มาที่
หอพักแห่งนี้ แต่หนูก็ต้องปรับตัว
รุ่นพี่คอยบอกให้ทำอะไรหลาย
อย่างที่หนูไม่อยากทำ บางครั้งหนู
ก็รู้สึกไม่อยากจะทำอยู่ที่หอพักนี้
แต่ต้องเรียนรู้อะไรที่อดทน ไม่เช่นนั้น
หนูจะต้องกลับบ้านไปอยู่กับ
ยายซึ่งหนูไม่อยากไปเลย ปีแรก
ที่นี้หนูรู้สึกเหงา นอนร้องไห้ทุกคืนและเริ่มคิดถึงพ่อแม่
หลังจากหนึ่งปี หนูไปเข้าค่ายคริสเตียนและเริ่มได้รู้จัก
พระเยซู หนูมีโอกาสได้รับใช้พระคริสต์ ได้ช่วยงานค่าย
แห่งหนึ่งด้วย หนูมีโอกาสได้ทำงานรับใช้ที่นั่น หนูเริ่มเป็น
อาสาสมัครช่วยงานค่ายคริสเตียน

ตั้งแต่โตขึ้นมาหนูเป็นโรคซึมเศร้า หนูคิดเรื่องฆ่าตัวตาย
หลายครั้งหลายหน การได้มาอยู่ที่หอพักนี้ช่วยชีวิตเอาหนูไว้
หนูรู้สึกปลอดภัย หอพักเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่พระเจ้าทรง
เตรียมไว้ให้กับหนู หนูดีขึ้นแล้วในตอนนั้น หนูไม่ได้เข้าค่าย
โรคซึมเศร้า ผ่านคริสตจักรและหอพักหนูได้มารู้จักพระเยซู
เป็นเพราะหอพักหนูจึงมีโอกาสเป็นอาสาสมัครในค่าย ต่าง ๆ
หนูเปิดใจต้อนรับพระเยซูที่นั่น หนูตระหนักว่าหนูเจ็บปวด

เพียงใดในอดีต พระเจ้าทรงช่วยหนูในทุกสิ่งในชีวิต

พอหนูขึ้นม.3 พ่อแม่ไม่อยากให้เรียนต่อแต่หนูอยาก
เรียนมัธยมปลาย หนูไม่รู้จะทำอย่างไรแต่หนูอธิษฐานกับ

พระเจ้า ในไม่ช้า คุณครูบอกว่า
พวกเราจะออกค่าใช้จ่ายด้านการ
เรียนทั้งหมดให้รวมถึงชุดนักเรียน
และหนังสือด้วย หนูรู้ว่าพระเจ้า
ทรงเห็นและทรงดูแลหนูอยู่

หอพักกลายเป็นครอบครัว
ผ่านพระเจ้า หนูได้อยู่ในที่
ปลอดภัย มีอาหาร ที่นอนและ
เรียนหนังสือ หากหนูต้องอยู่
ข้างนอก (หอพัก) ก็คงต้องต่อสู้
ตามลำพังข้างถนน หนูจะไม่มี
ชุมชนคริสเตียนเหมือนที่มีอยู่ที่นี้
บางทีมีกฎบางอย่างในหอพัก แต่
กฎเหล่านี้มีไว้เพื่อความปลอดภัย
ก่อนที่หนูจะมาอยู่ที่หอพัก หนู

กลัวการพูดต่อหน้าคนอื่นมาก แต่ตอนนี้หนูเป็นผู้นำทีม
นมัสการและกระตือรือร้นสอนพระคัมภีร์ให้กับเด็กเล็กที่นี่

มีหลายครั้งในชีวิตที่หนูคิดฆ่าตัวตาย บางครั้งหนู
พยายามทำร้ายตัวเองเพราะหนูคิดว่าหนูไม่มีค่าอะไร
นับตั้งแต่ที่หนูอยู่ที่นี้ หนูได้รู้ว่าพระเจ้าทรงมีแผนการ
สำหรับหนู หนูยังไม่รู้ว่าพระเจ้าจะใช้หนูอย่างไรแต่หนู
มีความเชื่อ หนูอยากเรียนพระคัมภีร์และจิตวิทยา หนูคิดว่า
หนูสามารถช่วยเด็กที่ตกอยู่ในความซึมเศร้าได้เพราะหนูรู้ดี
ว่าการรู้จักตัวเองไม่มีค่าและไม่หืออะไรเลยนั้นเป็นอย่างไร
หนูไม่รู้ว่าพระเจ้าจะเรียกให้หนูไปที่ใด แต่หนูรู้แน่นอนว่า
พระเจ้าจะทรงใช้ให้หนูรับใช้คริสตจักรของพระองค์

ตะวันออก ของพม่า

รัฐกะเหรี่ยงแดงเป็นรัฐที่มีประชากรน้อยที่สุด ชาวบ้านและพรรคกองทัพแห่งชาติกะเหรี่ยงแดง องค์กรชาติพันธุ์ติดอาวุธกำลังเตรียมการเคลื่อนกำลังพลเพิ่มขึ้น เข้าปะทะกับกองทัพแห่งชาติคือกองทัพพม่าที่กำลังช่องว่างกองกำลังเพิ่มในรัฐนี้ ชาวบ้านแจ้งว่ากองทัพพม่ากองทหารราบที่ 72 และ 428 มีกองกำลังพลเพิ่มขึ้น สิ่งนี้มาพร้อมกับความตึงเครียดที่สูงขึ้นหลังจากการเลือกตั้งปี 2020 เนื่องจากมีจำนวนผู้แทนชาติพันธุ์กะเหรี่ยงแดงเพิ่มขึ้นในรัฐบาลกลาง แม้ว่าความตึงเครียดจะสูงขึ้น กองทัพแห่งชาติกะเหรี่ยงแดงยังคงมุ่งมั่นกับกระบวนการเพื่อสันติภาพ

ท่ามกลางความตึงเครียดช่วงเลือกตั้ง รัฐบาลกลางเกณฑ์เอาชาวบ้านไปสร้างถนนเพื่อผลผลิตทางการเกษตรในเมืองตีมอซอ รัฐกะเหรี่ยง แม้อูเหมือนว่าถนนจะให้ความ

สะดวกกับคนพื้นที่และการค้าขายผลผลิต แต่มันก็ทำให้กองทัพพม่าเคลื่อนย้ายกำลังพลและเสบียงได้อย่างรวดเร็วสร้างความได้เปรียบทางกลยุทธ์ด้วยเช่นกัน

ความตึงเครียดเพิ่มสูงขึ้นในรัฐกะเหรี่ยง มีการลอบโจมตีระหว่างกองพลของกองทัพพม่าและกองทัพปลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยงถิ่ขึ้น ขณะที่กะเหรี่ยงลงนามในสัญญาหยุดยิงแห่งชาติกับกองทัพพม่าในปี 2015 ซึ่งหมดอายุแล้ว ชาวบ้านรายงานว่ากองทัพพม่ายิงปืนครกอย่างน้อย 30 ลูกเข้าไปในพื้นที่พลเรือนในเดือนมีนาคมเพียงเดือนเดียว นอกจากนั้นยังมีอีกสองเหตุการณ์ที่ทหารพม่าพุ่งเป้าและเข้าสังหารพลเรือน

ความตึงเครียดส่วนใหญ่เกิดมาจากโครงการสร้างถนนของกองทัพพม่าในตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยง โดยเฉพาะ

ตามเข็มนาฬิกาจากทางซ้าย: ด่านกองทัพลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยงถูกกองทัพบม่าเข้าเผา
ในเดือนกุมภาพันธ์ 2020, ชาวบ้านกะเหรี่ยงหนีกองทัพบม่าเข้าซ่อนตัวในป่า,
รถหกล้อของกองทัพบม่าเคลื่อนตัวในรัฐกะเหรี่ยง

ความปรารถนาที่จะเชื่อมชายแดนฝั่งตะวันออกที่แม่น้ำ
สาละวินเข้ากับภาคกลางของพม่าซึ่งผ่าตรงเข้าภาคเหนือ
ของรัฐกะเหรี่ยง เนื่องจากการไม่มีการตกลงกับหัวหน้าเขต
สิ่งนี้จึงเป็นการละเมิดสัญญาหยุดยิงแห่งชาติเพราะถือว่า
กองทัพบม่าเข้ามาตัดถนนสายใหม่หรือซ่อมแซมถนน
สายเดิม และกองทัพลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยงนับว่า
การสร้างถนนที่ไม่พึงปรารถนาคือการบุกรุก

ในเขตเคลอลอทุ แม้ว่าทั้งชาวบ้านและผู้นำชาวบ้านจะ
ส่งเสียงต่อต้านแล้วก็ตาม กองทัพบม่ายังคงมุ่งหน้าตัดถนน
อยู่ต่อไป เป็นเหตุให้ชาวบ้านสูญเสียเสรีภาพการเดินทาง
และมีการคุกคามจากกองทหารพม่าเพิ่มมากขึ้น

เขตมูตรอยีนหยุดต่อต้านทุกปฏิบัติการของกองทัพบม่า
ทหารจึงเข้าคุกคามข่มขู่ชาวบ้านแทน ตัวอย่างต่างๆ ด้าน

ล่างนี้ล้วนอยู่ในละแวกค่ายพม่าและถนนสายเก่าในเขตมูตรอย
ซอติคา อายุ 63 ปี กำลังช่วยงานศพในวันที่ 3
มกราคม มีกองทหารพม่าซ่อนตัวอยู่ในป่าคอยเพื่อติดตาม
ชุมโจรตีกองทัพลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยงในเช้าวันนั้น
ทหารกลุ่มนี้ยิงเขาและเพื่อน ซอติคาถูกยิงนัดหนึ่งเข้าที่
ไหล่ซ้ายและอีกนัดที่ลำตัว เพื่อนของเขาถูกยิง กระสุนผ่าน
ทะลุขา ทั้งสองรอดชีวิต จากนั้นกองทัพบม่าจึงออกมาจาก
ที่ซ่อนตัว เขาทำร้ายข่มขู่และจับกุมข่มขู่โดยไม่มีสาเหตุ

ในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2020 ชาวบ้าน 367 คนต้องหนี
จากการโจมตีของกองทัพบม่าใกล้หมู่บ้านวาคอทอและ
ทาโคเดอ ทหารยิงปืน 81 มม. ปืน 60 มม. และปืนครกเข้าใส่
หมู่บ้านและพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้ชาวบ้านต้องหนีเข้าป่า
ในกลุ่มชาวบ้านมีนักเรียนอยู่ในนั้น 36 คนกับครูสามคน

ตามเข็มนาฬิกาจากภาพขวา:
หมู่บ้านแมคคอลลอน ตอนนี้อยู่ทั้งร้าง
หลังจากกองทหารจากค่ายเมเว่เข้าโจมตี
และบังคับให้ชาวบ้านต้องหนี, ค่ายทหาร
กองทัพบกเมเว่, ครูชาวกะเหรี่ยงยังคง
สอนเลขบนท่อนไม้หลังจากชาวบ้าน
ต้องหนีเข้าไปในป่า ไตรมาสที่สองของปี,
ชาวบ้านกะเหรี่ยงประท้วงการยิงของ
กองทัพบกและการคงอยู่ของทหาร
ในวันที่ 6 มกราคม 2021, ทีมบรรเทาทุกข์
เดินทางบนหลังม้าบนเส้นทางอันงดงาม
ของรัฐกะเหรี่ยงในฤดูใบไม้ผลิ

จากหมู่บ้านคอกทาที่กำลังเตรียมสอบให้เด็ก ๆ และต้องใช้
ท่อนไม้แทนกระดานดำ

อีกหนึ่งเดือนต่อมา วันที่ 5 มีนาคม ทหารกองทัพบก
สังหารซอมมอเอธาน คนงานป่าไม้ในเมืองดเวโล ซอมมอเอธาน
กำลังขี่มอเตอร์ไซด์ไปกับคนงานป่าไม้อีกสองคนใกล้ด่าน
แม่ไวของกองทหารราบพม่า LIB 338 กองทัพบกยิง
พวกเขาจากระยะ 200 เมตร โดยมีระยะการมองเห็นที่
ชัดเจนจากค่ายมายังถนน กระสุนลูกหนึ่งทะลุผ่านท้อง
ของเขาจากซ้ายไปขวา และเข้าที่ขาซ้ายอีกสามนัด คนงาน
ป่าไม้หนีและสามารถหาการรักษาได้ แต่ซอมมอเสียชีวิต
ระหว่างถูกส่งตัวไปยังโรงพยาบาล

จากนั้น ช่วงเช้าวันที่ 31 มีนาคม ทหารพม่ายิงชาวบ้าน
กะเหรี่ยงหลายคนที่กำลังขนเสบียงอยู่บนถนนในเมืองลูธอ
อีกสิบสองชั่วโมงต่อมา พวกทหารยิงอีกครั้ง ทำให้ชาวบ้าน
ต้องหนีและทิ้งข้าวของพวกเขาไว้ที่นั่น ซึ่งรวมถึงน้ำมัน
ดีเซลที่ขนมาเพื่อใช้กับเครื่องไถนา ชาวบ้านสองสามมีภรรยา
หายตัวไป คือซอเทตมีและนอญเมอที่หนีระหว่างการยิง
ครั้งที่สอง นอญเมอกลับบ้านเช้าวันที่ 1 เมษายนแต่ยังคง
หาสามีของเธอไม่พบ ทหารกะเหรี่ยงออกไปตามหาซอเทตมี
หาร่างของเขาด้วยการใช้กล้องส่องทางไกลเพื่อหลีกเลี่ยง
การปรากฏตัวของทหารพม่าบนถนนสายนั้น สามียายุ 54 ปี
คนนี้อยู่และสังหารระหว่างชนหมากเพื่อใช้แลกเปลี่ยน

“ไม่หิลันติภาพที่ปราศจาก
ความยุติธรรม และความ
ยุติธรรมต้องตั้งอยู่บนฐาน
ของความเข้าใจร่วมกันและ
ตระหนักถึงสิทธิของทุกคน”

กับข่าวสารเนื่องจากกองทัพพม่าเข้าโจมตีหลายครั้งในปี 2019 ซึ่งทำให้เขาไม่สามารถปลูกข้าวได้พอกินในปี 2020 ได้ เขาต้องทิ้งภรรยาและลูกอีกห้าคนไว้เบื้องหลัง

ท่ามกลางความขัดแย้ง ชาวบ้านกะเหรี่ยงยังคงต้องเผชิญปัญหาการขาดแคลนอาหารต่อไป ผู้ที่ต้องพลัดถิ่นเพราะกองทัพพม่าไม่สามารถเข้าไปปลูกและดูแลพืชผลของพวกเขาได้ น้ำท่วมในหน้าฝนตามด้วยสภาพแห้งแล้งทำให้อีกกันดารอาหารหนักขึ้นไปอีก ส่วนคนอื่นก็เผชิญความท้าทายเช่นกันเพราะรัฐบาลไม่อนุญาตให้ชาวบ้านทำไร่ทำนาบนที่ๆ รัฐบาลอ้างสิทธิโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีกต่อไป ในเขตเคลอวีรุ ที่นั้นรัฐบาลกลางและกองทัพพม่า

มีอำนาจควบคุมมากกว่า ปัญหานี้ส่งผลกับ 80% ของชาวบ้านเนื่องจากพวกเขาพึ่งพาการเกษตรอันเป็นแหล่งรายได้และอาหารหลักของพวกเขา

ชาวกะเหรี่ยงยังคงมุ่งมั่นทำงานเพื่อสันติภาพและเสรีภาพเพื่อใช้ชีวิตบนที่ดินของพวกเขาต่อไปรวมถึงการต่อรองกับรัฐบาลกลางด้วย อย่างไรก็ตาม กองทัพและรัฐบาลกลางยังคงใช้ข้อตกลงเพื่อควบคุม, ช่มเหง, โจมตีและข่มขู่คุกคามชาวบ้านแต่ผู้นำชาวกะเหรี่ยงปฏิเสธไม่ยอมรับข้อเรียกร้องของพวกเขา เช่นเดียวกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ชาวกะเหรี่ยงยังคงยืนหยัด พวกเขาไม่ยอมแพ้และยังคงรักษาที่ดินและวิถีชีวิตของพวกเขาเอาไว้

เสียงจาก รัฐกะเหรี่ยง

ชอไวทู

“ผมชื่อชอ ไวทู อายุ 73 ปี ผมเป็นคริสเตียน มาจาก
ซอมเมอพลอ ผมต้องหนีกองทัพพม่ามาตลอดทั้งชีวิต
คุณเห็นได้จากแผลเป็นข้างหน้าผากของผมที่โดนสะเก็ด
ระเบิดจากกองทัพพม่า ในปี 1979 กองทัพพม่ายิงปืนครก
ลงมาที่หมู่บ้านของผม หมู่บ้านซอมเมอพลอ ผมกับ
ครอบครัวซ่อนตัวอยู่ในหลุมหลบภัยที่เราขุดไว้ที่บ้าน
ของเรา จนกระทั่งถึงวันนี้ กองทัพพม่ายังคงเข้าโจมตีเราอยู่
สองเดือนที่แล้ว กองทัพพม่ายิงปืนครกเข้าใส่หมู่บ้านนี้
ผมต้องวิ่งหนีเข้าไปในป่าเพราะกองทัพพม่าพยายาม
เข้ามาจับตัวผม บางครั้งกองทัพพม่าก็ขัดขวางไม่ให้เรา
ทำงาน ทำไร่ทำสวน พวกเขาเคยเผาบ้านของผมมาแล้ว
ก่อนหน้านี้ ผมอธิษฐานขอสันติภาพในพม่าและในรัฐ
กะเหรี่ยง ขอให้ชาวกะเหรี่ยงมีเสรีภาพบนที่ดินของ
พวกเขา สำหรับตัวผม สันติภาพหมายถึงการมีอาหารที่
เพียงพอ หากคุณมีสันติภาพ คุณสามารถใช้ชีวิตได้อย่าง
อิสระ เราถูกกองทัพพม่าทำร้ายมานานนับหลายปี
เราต้องการมีเสรีภาพและสันติภาพในแผ่นดินของเรา”

นอ คยอพอ

“คนพม่าเข้ามาในพื้นที่ของฉันและข่มขู่เราด้วยการ
ยิงปืนใหญ่ เราต้องหนีหลายครั้งเพราะกองทัพพม่า
ในเดือนมีนาคม กองทัพพม่าบุกโจมตีเรา พวกเขาพยายาม
ส่งเสียงไปยังค่ายของพวกเขา เมื่อพวกเขารู้สึกไม่พอใจ
กองทัพกะเหรี่ยง กองทัพพม่าจะยิงปืนครกลงมาใส่
หมู่บ้านของเรา ฉันอยู่ในบ้านตอนได้ยินเสียงปืนครก
ฉันหนีเข้าหลุมหลบภัยที่บ้านพร้อมลูกๆ ทุกคน เวลาที่เรา
ได้ยินเสียงปืน เราตามหาลูกรีบพาพวกเขาซ่อนตัวทันที
เพื่อรักษาชีวิตของพวกเขา เราต้องบอกลูกๆ ว่าห้าม
ส่งเสียงเด็ดขาดและต้องอดทน ต้องรอจนกว่าจะปลอดภัย
ฉันกลัวแทนลูกของฉันเพราะฉันเกรงว่าพวกเขาจะกลัว
แล้วส่งเสียงร้องออกมา ขอบพระคุณพระพรของพระเจ้า
ไม่มีใครเป็นอะไร บ้านทุกหลังมีหลุมหลบภัยเพื่อหลบลูก
กระสุนจากกองทัพพม่าตอนที่พวกเขายิงใส่เรา ฉันหวังว่า
ชาวกะเหรี่ยงจะสามารถทำงานได้อย่างอิสระและได้ใช้ชีวิต
ในอนาคตโดยไม่มีอันตรายใดๆ จากกองทัพพม่า”

“เวลานี้เราก็ก้าวชีวิตและนอนอยู่ในความหวาดกลัว
กองทัพพม่า เพียงแค่พวกเขาเลิกยุ่งกับเรา
ชีวิตของเราจะดีขึ้นมาก แต่พวกเขาทรمانและฆ่าเรา
พวกเขาบังคับใช้แรงงานเรา...ผมหวังว่ากองทัพพม่า
จะกลับพม่าและปล่อยให้ชาวกะเหรี่ยงอยู่อย่างสงบสุข
บนผืนดินของพวกเขา”

ขอ เป

“ผมชื่อขอ เป มาจากหมู่บ้านที่บอกดี ผมต้องวิ่งหนี
กองทัพพม่าตั้งแต่อายุ 12 ขวบ กองทัพพม่าเคยฆ่าชาวบ้าน
และทรمانชาวกะเหรี่ยง จนถึงทุกวันนี้ ผมยังต้องวิ่งหนี
กองทัพพม่าอยู่ ราวสามปีที่แล้ว กองทัพพม่าลงมายัง
หมู่บ้านของเราและเผาบ้านของพวกเรา ทุกคนต้องหนีไป
ยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง สองเดือนที่แล้วมีการสู้รบกัน ผมยัง
ไม่ได้หนีแต่เตรียมข้าวของที่จะหนี บางครั้ง กองทัพพม่า
ก็มาเผาข้าวของเรา พื้นที่นี้ต้องเผชิญกับการข่มเหงจาก
กองทัพพม่ามากเกินไป เราไม่อยากจะมีสันติภาพเพื่อ
ที่เราจะสามารถทำงาน ทำไร่นาได้โดยไม่ต้องกลัว ในปี
1976 กองทัพพม่าบุกเข้ามาและไล่ไปทิ้งที่ชาวบ้าน
กะเหรี่ยงไม่ใช่ที่ทหารด้วยกัน อีกครั้งในปี 1998-2000
กองทัพพม่าโจมตีอย่างหนักหน่วงและสังหารชาวกะเหรี่ยง
จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ กองทัพพม่ายังคงกดขี่และสังหาร
ชาวกะเหรี่ยงอยู่ เรากลับปีนครกและปีนในหุบเขา ผู้คนที่
อาศัยอยู่ที่นี่มีชีวิตที่ยากลำบาก หากเป็นไปได้ ได้โปรด
กลับมาและช่วยชาวกะเหรี่ยงอย่างไรก็ได้เท่าที่คุณ
สามารถทำได้ เราเพียงแค่อยากให้ลูกๆ ของเรามีชีวิตที่ดี
และมีเสรีภาพในการทำงานและอยู่อย่างสันติ”

ไห่อกนาก

“ยี่สิบปีก่อนกองทัพพม่ายิงพี่ชายของผม พี่ชายของผม
ต้องเดินทางไปรักษาตัวที่ประเทศไทย พี่ชายสองคนของผม
ตายด้วยน้ำมือของกองทัพพม่า คนหนึ่งเป็นเพียงชาวบ้าน
เป็นชาวไร่และถูกกองทัพพม่าจับตัวไปและไม่เคยได้พบเขา
อีกเลย พี่อีกคนออกสงครามสู้กับกองทัพพม่าและไม่ได้
กลับมาอีก เวลานี้เราก็ก้าวชีวิตและนอนอยู่ในความ
หวาดกลัวกองทัพพม่า เพียงแค่พวกเขาเลิกยุ่งกับเรา
ชีวิตของเราจะดีขึ้นมาก แต่พวกเขาทรمانและฆ่าเรา
พวกเขาบังคับใช้แรงงานเรา ตอนที่เราเป็นเด็ก พ่อแม่
พยายามอธิบายให้เราฟังว่ากองทัพพม่าแย่มาก แต่เรา
ไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงอยากทำร้ายและฆ่าเรา
ทั้งหมดที่เราารู้ก็คือต้องวิ่งหนี กองทัพพม่าจะเข้ามาเผา
บ้านเราและฆ่าหมูของเรา กองทัพพม่าเผาบ้านของผม
สามครั้ง ครั้งหนึ่งมีคนถ่ายรูปว่ากองทัพพม่าอะไรกับบ้าน
ของผมและโพสต์ลงบนโซเชียลมีเดีย หลังจากนั้น
กองทัพพม่าก็เจ็บและไม่ได้โจมตีเราในช่วงสั้นๆ
ผมหวังว่ากองทัพพม่าจะกลับพม่าและปล่อยให้ชาวกะเหรี่ยง
อยู่อย่างสงบสุขบนผืนดินของพวกเขา”

หน้าตรงข้าม: ชาวบ้านกะเหรี่ยงประท้วงการดำรงอยู่ของกองทัพพม่าและการก่อสร้างในรัฐกะเหรี่ยง

ช่วยไว้และกลับหาพบกันอีก

ในเดือนมิถุนายน 2002 ในรัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า กองทัพพม่าสี่กองพันไล่กวาดผู้พลัดถิ่น 96 คนที่กำลังหนีเอาชีวิตรอด และทีมบรรเทาทุกข์ Free Burma Ranger กำลังช่วยเหลือพวกเขาอยู่ในขณะนั้น ก่อนหน้านั้น พวกทหารเข้าเผาหมู่บ้านและสังหารชาวบ้าน 12 คน ในนั้นเป็นเด็ก 8 คน กลุ่มคนที่กำลังหนีหยุดอยู่ตรงทุ่งโล่งเล็กๆ เพื่ออธิษฐานและตัดสินใจว่าจะหนีไปทางไหนดี ในช่วงเวลานั้นเอง ทหารชาวกะเหรี่ยงกลุ่มต่อต้าน ก็ออกมาจากป่า

เขาบอกว่า “อย่าไปทางที่พวกคุณคิดจะไปกัน กองทัพพม่ารู้จักทางที่คุณเลือกไปเพราะมันเป็นทางที่ดีที่สุด พวกเขเตรียมชุมโจมตีสักแล้ว ฉะนั้น เดินมุ่งหน้าตรงไปหาพวกเขา เดินเข้าไปในทุ่งนาที่เปิดโล่ง มันฟังดูอันตรายกว่า แต่ผู้บัญชาการกองทัพพม่าที่อยู่ข้างหน้าเราเป็นคนซื่อสัตย์มาก เขาเชื่อว่าคุณคือเรนเจอร์ 96 คนที่มีผู้นำเป็นกลุ่มหน่วยรบพิเศษและออกมาที่นี่เพื่อจะโจมตีพวกเขา เขาเอากองพลของเขามาแต่ตัวเขาเองแอบอยู่ในค่าย คุณจะเดินผ่านเขาไปได้”

กลุ่มได้อธิษฐานและตัดสินใจทำตามคำแนะนำของทหารเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่งได้จุดเทียนถืออยู่ในอุ้งมือของเขา เด็กผู้หญิงหกขวบหนึ่งย่องๆ อยู่ข้างๆ เขา และครอบครัวของเขาล้อมรอบเด็กชาย เรนเจอร์ล้อมวงพวกเขาไว้และอธิษฐาน จากนั้น ด้วยรู้ถึงอันตรายแท้จริงในเวลานั้นแต่ก็ด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้ากำลังนำพวกเขาอยู่ พวกเขาจึงมุ่งหน้าตรงไป

จนเมื่อพวกเขาไปถึงชายป่า ฟ้าเริ่มสาง ดวงอาทิตย์ฉายแสงบนท้องฟ้าขณะที่กลุ่มคนมอมขี้โคลนโผล่ออกมาบนท้องนาเปิดโล่ง เห็นอู่ทุ่งนาคือค่ายกองทัพพม่า มันดูหลีกเลียงไม่ได้เลยที่กองทัพพม่าจะเห็นพวกเขาแล้วก็เปิดฉากโจมตี ทหารกะเหรี่ยงที่ช่วยนำทางและเรนเจอร์ที่คอยให้กำลังใจชาวบ้านบอกทุกคนให้ “เดินกระจายตัวกัน เดินกระจายกัน” ในกรณีที่กองทัพอาจเริ่มยิง

ทุกคนรอดออกมาได้ ขณะที่ดวงอาทิตย์ตก พวกเขาข้ามชายแดนออกมาได้อย่างปลอดภัย ครอบครัวเหล่านั้น บักหลักที่ค่ายผู้อพยพ พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน และขอบคุณพระองค์สำหรับการอัศจรรย์ครั้งนั้น

หลายปีต่อมา ปี 2019 เดฟ หนึ่งในกลุ่มเรนเจอร์กลุ่มนั้นได้รับอีเมลจากหญิงสาวคนหนึ่งชื่อวามุน เธอบอกว่า “ฉันไม่รู้ว่าคุณจะจำฉันได้ไหม แต่ตอนนั้นฉันอายุ 6 ขวบ นังย่องๆ อยู่ข้างพี่ชายของฉันตอนที่เขาถือเทียนอยู่ และตอนนั้นเองคุณอธิษฐานเพื่อเราที่จะหนีกองทัพพม่าได้อย่างปลอดภัย ครอบครัวของเราต่อมาได้ย้ายมาอยู่ที่อเมริกา พระเจ้าทรงประทานสามิให้กับฉัน เขาเป็นผู้ลี้ภัยจากเนปาล และเป็นผู้ติดตามพระเยซูเช่นกัน เรามีลูกด้วยกันสองคน และนั่นช่างเป็นพระพรอันยิ่งใหญ่ ฉันดูสารคดีของ FBR และฉันคิดว่า “คุณยังมีชีวิตอยู่ และฉันอยากพบคุณ!”

เดฟและปีเตอร์ ยูแบงค์กับนอ มุน, สามิของเธอ และลูกสองคน
ระหว่างการกลับมาพบกันอีกครั้งที่นอร์ธ แคโรไลนา 2020